

### บทที่ ๓

#### วิธีคำนวณการวิจัย

ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ เป็นส่วนหนึ่งของห้องเรียนพิเศษซึ่งเป็นห้องเรียนประเภทหนึ่งของอาคารสถานที่ ดังนั้นการวิจัยเรื่องการใช้ประโยชน์ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จึงเป็นการวิจัยซึ่งมีชื่อเฉพาะว่า การสำรวจอาคารสถานที่ในโรงเรียน ( School Building Survey )

#### ตัวอย่างประชากร

##### ผู้วิจัยคำนวณตามลำดับขั้น คือ

๑. รวบรวมรายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครทั้งโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชนตามห้องที่การศึกษา ๕ ห้องที่

ห้องที่การศึกษาที่ ๑ มี ๕ เขต คือ เชียงใหม่ เชียงป้อมปราบ เชียงแม่พันธุ์ วงศ์ เชียงถิ่น และเชียงบางเขน

ห้องที่การศึกษาที่ ๒ มี ๖ เขต คือ เชียงใหม่วัน เชียงพญาไท เชียงหัวขวาง เชียงบางกะปิ เชียงมีนบุรี และเชียงหนองจอก

ห้องที่การศึกษาที่ ๓ มี ๔ เขต คือ เชียงยานนาวา เชียงบางรัก เชียงพระโขนง และเชียงคลาคกระบัง

ห้องที่การศึกษาที่ ๔ มี ๖ เขต คือ เชียงคลองสาน เชียงมีนบุรี เชียงราย บูรณะ เชียงบางกุนเทียน เชียงหนองแขม และเชียงภาษีเจริญ

ห้องที่การศึกษาที่ ๕ มี ๓ เขต คือ เชียงบางกอกใหญ่ เชียงบางกอกน้อย และเชียงคลองชัน

2. จันลา กโรงเรียนตามห้องที่การศึกษา ห้องที่ละ 4 โรง โดยแบ่งเป็น โรงเรียนรัฐบาล 2 โรง และโรงเรียนเอกชน 2 โรง รวมจำนวนนักเรียนห้องละ 20 โรง ซึ่งรายชื่อโรงเรียนที่จันลา กได้ทั้ง 5 ห้องที่การศึกษามีดังนี้

ห้องที่การศึกษาที่ 1

โรงเรียนรัฐบาล คือ สารวิทยา เบญจมราชาลัย

โรงเรียนเอกชน คือ สตรีวารณา คอนเซ็ปชั่นคอนแวนต์

ห้องที่การศึกษาที่ 2

โรงเรียนรัฐบาล คือ เศรษฐบุตรบำเพ็ญ มักษัณพิทยา

โรงเรียนเอกชน คือ สตรีจำนวนวิทยา อำนวยพิทยา

ห้องที่การศึกษาที่ 3

โรงเรียนรัฐบาล คือ พุทธจักรวิทยา วัดสุทธิวราราม

โรงเรียนเอกชน คือ สมบูรณ์ปัญญา ศิลปวัฒนา

ห้องที่การศึกษาที่ 4

โรงเรียนรัฐบาล คือ วัดราชโ/or ส วัดวนิดรศิค

โรงเรียนเอกชน คือ วัฒนศึกษา โ珠江นิมิต

ห้องที่การศึกษาที่ 5

โรงเรียนรัฐบาล คือ สุวรรณารามวิทยาคม วัดประสาท

โรงเรียนเอกชน คือ บางปี้ขันส่งเกราะห์ นฤมลทินชนบุรี

## เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสำรวจใช้ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยคัดแปลงจากแบบสำรวจใช้ห้องเรียนของหน่วยวิจัยสถาบัน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีรายละเอียดดังนี้

1. ชื่อโรงเรียน
2. จำนวนห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์
3. ขนาดของห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์
4. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์จริงในหนึ่งสัปดาห์
5. จำนวนชั่วโมงที่ครัวใช้ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์อย่างเดียวที่ไม่ใช่ในหนึ่งสัปดาห์
6. จำนวนนักเรียนที่ใช้ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ในหนึ่งสัปดาห์

## การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสำรวจใช้ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ไปสำรวจและรวบรวมข้อมูลที่โรงเรียนต่าง ๆ ตามรายชื่อที่จัดมาได้ทั้ง 20 โรงคัวยศนเองโดย

1. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่ใช้ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ แหล่งห้อง แหล่งระดับชั้น และตารางการใช้ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ของโรงเรียน
2. รักษาขนาดของห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์

## วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. หาอัตราการใช้ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ คำนวณโดยการเทียบหาร้อยละ

ของอัตราส่วนระหว่างจำนวนชั่วโมงที่ใช้ห้องจริงในแต่ละสัปดาห์ กับจำนวนชั่วโมงที่การใช้ห้องอย่างเต็มที่ในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งเป็นสูตรได้ดังนี้

$$\text{ร้อยละของอัตราการใช้ห้อง} = \frac{\text{จำนวนชั่วโมงที่ใช้ห้องจริงใน } 1 \text{ สัปดาห์} \times 100}{\text{จำนวนชั่วโมงที่ควรใช้ห้องอย่างเต็มที่ใน } 1 \text{ สัปดาห์}}$$

ซึ่งมีวิธีการคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สมมติจำนวนชั่วโมงที่ใช้ห้องเรียน} &= 40 \text{ ชั่วโมง/สัปดาห์} \\ \text{สมมติจำนวนชั่วโมงที่ควรใช้ห้องอย่างเต็มที่} &= 44 \text{ ชั่วโมง/สัปดาห์} \\ \text{ดังนั้น อัตราการใช้ห้อง} &= \frac{40}{44} \times 100 \\ &= 90.9 \% \end{aligned}$$

2. หาอัตราการใช้พื้นที่ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ การคำนวณการใช้พื้นที่จะต้องหาความจุของห้องที่ควรจะเป็นไปได้อย่างเต็มที่ โดยคิดจากเกณฑ์มาตรฐานการใช้พื้นที่ท่อนักศึกษา 1 คน จากสูตร

ความจุของห้องที่ควรจะเป็นไปได้อย่างเต็มที่ใน 1 สัปดาห์

$$= \frac{\text{พื้นที่ห้อง} \times \text{จำนวนชั่วโมงที่ควรใช้ห้องอย่างเต็มที่ใน } 1 \text{ สัปดาห์}}{\text{พื้นที่ท่อนักเรียน } 1 \text{ คน ตามมาตรฐาน}}$$

เกณฑ์มาตรฐานของพื้นที่ท่อนักเรียน 1 คน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ที่หน่วยช้าง กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดไว้คือ เท่ากับ 2.85 ตารางเมตร

ผู้วิจัยคำนวณหาอัตราการใช้พื้นที่ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ดังนี้

สมมติ ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ มีพื้นที่ 128.25 ตารางเมตร

สมมติ จำนวนชั่วโมงที่ควรจะใช้ห้องอย่างเต็มที่ = 44 ชั่วโมง

$$\text{ดังนั้น ในหนึ่งสัปดาห์ควรอนุญาตเรียนได้} = \frac{128.25 \times 44}{2.85}$$

$$= 1,980 \text{ คน}$$

ดำเนินหนึ่งสัปดาห์ ห้องปฏิบัติการมีนักเรียนเข้าเรียนจริง 1,500 คน

$$\text{ดังนั้น อัตราการใช้พื้นที่ห้องนักเรียน} = \frac{1500}{1980} \times 100 = 75.76\%$$

3. หมายความเลขคณิตของอัตราการใช้ห้องและอัตราการใช้พื้นที่ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนเป็นรายโรงและรวมทุกโรง จากสูตร<sup>1</sup>

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ  $\sum x$  คือ ผลรวมของอัตราการใช้ห้องหรืออัตราการใช้พื้นที่แต่ละห้องในแต่ละโรงเรียน

$N$  คือ จำนวนห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์

$\bar{x}$  คือ หมายความเลขคณิต

4. หารส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของมัชณิมเลขคณิตโดยใช้สูตร<sup>2</sup>

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ  $x_i$  คือ มัชณิมเลขคณิตของห้องนี้แต่ละห้องในแต่ละโรงเรียน

$\bar{x}$  คือ มัชณิมเลขคณิตของห้องนี้แต่ละห้องของทุกโรงเรียน

$n$  คือ จำนวนโรงเรียน

$S$  คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้ ผู้จัดทำสามารถคาดคะเนมาตรฐานของ มัชณิมเลขคณิต เพื่อใช้ในการตรวจสอบความถี่นัยสำคัญของมัชณิมเลขคณิตของคาการ

<sup>1</sup> Frederick C. Mills, Introduction to Statistics. (New York :

Henry Holt and Company, 1956), p.89.

<sup>2</sup> Gene V. Glass, and Julian C. Stanley, Statistical Methods in

Education and Psychology, (New York: Prentice-Hall, 1970), p.248.

ใช้ประโยชน์ของปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ และใช้ในการหาช่วงความเชื่อมั่นของเกณฑ์ปกติของค่าการใช้ประโยชน์ของปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

สูตรในการคำนวณหาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัชณิมเลขคณิต คือ

$$S_m = \frac{S}{\sqrt{N}}$$

เมื่อ  $S_m$  คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัชณิมเลขคณิต  
 $S$  คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน  
 $N$  คือ จำนวนโรงเรียน

สูตรในการคำนวณหาช่วงความเชื่อมั่นของเกณฑ์ปกติของการใช้ประโยชน์ของปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ คือ

$$\mu = \bar{x} \pm t S_m$$

เมื่อ  $\mu$  คือ ช่วงความเชื่อมั่นของเกณฑ์ปกติ  
 $\bar{x}$  คือ มัชณิมเลขคณิตของตัวอย่างทุกโรงเรียน  
 $t$  คือ ค่าที่ได้จากการแจกแจงที่ โดยมี  $df = n-1$   
 $S_m$  คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของมัชณิมเลขคณิต

5. ทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของมัชณิมเลขคณิตการใช้ประโยชน์ของปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนกับค่าการใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมลดความการทดสอบทางทิศ (t-test) ชนิด One-Tailed Test <sup>จากสูตร<sup>2</sup></sup>

$$t = \frac{\bar{x} - \mu}{S_m} \quad (df = n-1)$$

<sup>1</sup>Ibid., p.294.

<sup>2</sup>Ibid., p.294..

เมื่อ  $\bar{x}$  คือ ค่าเฉลี่ยของอัตราการใช้ห้องหรืออัตราการใช้ฟืนที่  
 $M$  คือ ค่ากลางของปั๊มน้ำที่เหมาะสมที่สุด คือ ร้อยละ 75  
 $s_m$  คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าเฉลี่ย  
 $n$  คือ จำนวนโรงเรียน

6. ทดสอบความแปรปรวนของอัตราการใช้ปั๊มน้ำของปั๊มตัวอย่างจากสูตร<sup>1</sup>  
 ของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนด้วยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) จากสูตร<sup>1</sup>

$$F = \frac{s_x^2}{s_y^2}$$

เมื่อ  $s_x^2$  และ  $s_y^2$  เป็นความแปรปรวนจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสอง  
 โดย  $s_x^2 > s_y^2$

7. ทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของมัธยมเลขคณิตการใช้ปั๊มน้ำของ  
 ปั๊มตัวอย่างของโรงเรียนรัฐบาลกับโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครด้วยการ  
 ทดสอบค่าที (t-test) ชนิด Two-Tailed Test จากสูตร<sup>2</sup>

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{n_1 s_1^2 + n_2 s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left( \frac{n_1 + n_2}{n_1 n_2} \right)}} \quad (df = n_1 + n_2 - 2)$$

เมื่อ  $\bar{x}_1, \bar{x}_2$  คือ มัธยมเลขคณิตของอัตราการใช้ห้องหรืออัตราการใช้ฟืนที่ของ  
 โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน

$s_1^2, s_2^2$  คือ ความแปรปรวนของมัธยมเลขคณิต

$n_1, n_2$  คือ จำนวนโรงเรียนรัฐบาล และ โรงเรียนเอกชน

<sup>1</sup> Henry L. Alder, Introduction to Probability and Statistics (5<sup>th</sup> ed.; San Francisco : W.H. Freeman and Company, 1972), p. 284.

<sup>2</sup> วิเชียร เกตุสิงห์, สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย (กรุงเทพมหานคร: สันกงกาน  
 คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2521), หน้า 77.